

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

15. ročník

červen 2023, 2. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Milí farníci,

13. června byla památka sv. Antonína z Padovy, který patří k nejvíce uctívaným svatým. Mnozí z vás ví, že je to patron ztracených věcí. Z jeho životopisu je jasně vidět, jak často chtěl něco udělat a jak to nakonec dopadlo úplně jinak. Posuďte sami:

- vstoupil k augustiniánům, ale skončil u františkánů
- moc chtěl být misionářem v Africe, ale onemocněl a musel se vrátit do Evropy
- pak chtěl žít jako poustevník v tichu a rozjímání, ale když jednou z nouze kázal, představení ho ustanovili za kazatele...

Jak často se to opakuje i v našem životě. Chtěli jsme to tak a dopadlo to úplně jinak. Já jsem třeba chtěl být doktorem a teď jsem knězem... Chtěl jsem do Afriky a teď jsem v Česku... Člověk míní, Pán Bůh mění. Možná se nám podobné věci staly i v naší modlitbě. Přidávejme proto do svých modliteb: Bože, ne jak já chci, ale jak chceš Ty.

Ať se nám to daří na přímluvu sv. Antonína. Ať rádi a ochotně přijímáme to, co chce Bůh, protože to je vždy to nejlepší. Přeji vám pěkné léto a pokojné chvílky oddechu.

o. Jan

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ Z POHLEDU MAMINKY

První svaté přijímání pro nás jako rodiče bylo letos opravdu první. Ke svátosti šlo naše nejstarší dítě, dcera Jana. Ze začátku mi moc nedocházelo, co to všechno obnáší. Zapojili jsme se do příprav a účastnili se spolu s ostatními. Postupně jsem si začala uvědomovat, jaká je to pro mě zodpovědnost. Víím, že se děti učí hlavně nápodobou nás dospělých a snažím se, aby měly příklad dobrý. Přesto se mi stále stává, že chybují a snad se někdy i poučím a chyby napravím, nebo se jim vyhnu. Najednou bylo toto vědomí mnohem větší. Dcera se začala ptát na spoustu věcí a já jí musela srozumitelně odpovídat.

Bývala jsem s Jani v kostele častěji než bývám obvykle. Díky přípravě byly pro mě letos velikonoční svátky úplné. Prožila jsem je jako už dlouho ne. Dříve jsem nestíhala, vždy bylo něco důležitějšího, děti menší a čas na mši jsem si nenašla. Letos jsem zázrakem stihla všechno a byla to opravdová radost. Naplno jsem si uvědomila, že i pro mě se Pán Ježíš obětoval, a mohla jsem to svým dětem předat. Ne, že bych to dříve nedělala, ale teď to bylo tak silné a upřímné, že přešlo nadšení i na ně.

Nedělám si ale iluze, že jen mé nadšení přimělo mou dceru chodit do kostela. Samozřejmě sehrály velkou roli svíčky a soutěž o večeři. Jani to prožívala a trochu jsem se bála, jestli bude chodit i po přijímání, kdy svíčky hořet nebudou.

Kromě duchovních věcí bylo na přijímání potřeba zařídit i věci materiální. Co uvařit ke slavnostnímu obědu, aby se to dalo skloubit s přípravami v nabitém víkendu? Jaké napéct cukroví nebo moučníky? Většinou se sjede širší rodina, a tak je toho na práci hodně. Připravit oblečení pro ostatní členy rodiny, uklidit. Ale hlavně pohlídat, aby se na nic nezapomnělo a vše se podařilo, jak má. Naštěstí jsme měly všechny maminky tyto přízemní starosti zpestřené výzdobou kostela. Sešly jsme se v sobotu a se Zdeničkou Černochovou upletly každá své dceři věneček. Klukům vyrobily maminky vývazek do klopý. Ozdobily jsme si také křestní svíčku. Děti si mezitím ke

svým fotkám pod oltářem připíchny perníková srdíčka se jmény a kalich. Děkujeme za ně paní Žídkové. Udělala tou krásou všem radost.

V den D bylo velkou výhodou, že mše v Loučce začínala v 10 hodin. Jsme za to velmi vděční, ulehčilo nám to výpravu celé rodiny. Před kostelem už byli všichni ve slavnostním. Holky krásné jak princezny a kluci opravdoví fešáci v oblecích. Jani jsme nechali s ostatními a šli se posadit do lavice. Byla jsem taky nervózní, jestli se všechno podaří. Jak to Jani a ostatní zvládnou. A jak to zvládnou mladší synové, když bude mše delší, a musí vydržet sedět v lavici.

Vše probíhalo, jak má. Bylo to velmi dojemné a radostné. Byla jsem hrdá, že to děti tak krásně prožívají, a na nic nezapomněly. Přála jsem si, aby si pamatovaly, jaké to je, setkat se s Pánem Ježíšem. A aby je těšilo setkávat se s ním v budoucnu co nejčastěji.

Moc děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu jejich velkého dne. Otci Janovi a Lidušce Kundrátové, že je připravili a vedli. Zdeničce Černochové a Pavle Lorencové za úžasnou květinovou výzdobu. Schole a panu varhaníkovi za krásný hudební doprovod. Panu kostelníkovi za obětavé docházení a otevírání kostela. Fotografce Petře Kubínové za památku v podobě fotek. Taky všem maminkám a tatínkům, kteří se ujali organizace a zařídili nezbytné věci, bez nichž by to nešlo. A všem ostatním za jejich modlitby a doprovázení.

Všem dětem přeji, aby je nadšení z prvního svatého přijímání dlouho neopouštělo a chodily k přijímání dál. A nám rodičům, ať nám děti dělají jenom samou radost.

Alena Holešovská

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ Z POHLEDU PRVOPŘIJÍMAJÍCÍHO

Byla neděle 21. 5. 2023 a měla jsem poprvé přistoupit k svatému přijímání. Moc jsem se těšila, ale zároveň jsem se bála.

Průvodem jsme vešli do kostela a začala mše svatá. Pak nadešla chvíle, kdy jsem poprvé přijala Pána Ježíše a hned jsem se uklidnila. Bylo to moc krásné. A potom bylo velké oslavování.

Večer, když jsem usínala, jsem si říkala, jak jsem si ten den užila.

Terezka Kundrátová

NEMUSÍME SE BÁT

Chtěla bych se podělit se svým zážitkem s letošních Velikonoc.

Do rozpisu na hlídání Božího hrobu na velký pátek jsem se zapsala do neobsazené kolonky v době od 0:30 do 1:00 hod.

Když jsem doma sama sedala do auta, napadlo mě, zda jsem tuto dobu nepodcenila. Při cestě do kostela jsem zaregistrovala dva mladé muže, kterým patřila celá silnice. V kostele jsem se vystřídala s panem Liborem Kutálkem a zasedla do první lavice. Po několika málo minutách se vzadu ozval větší hluk než by způsobil pan Kutálek svým odchodem. Za chvíli se vrávoravým krokem objevil ve vedlejší řadě mladý muž – v dobré náladě. Projela mnou obava, co bude následovat. V hlavě mi dozníval film uvedený na TV Noe – Milosrdenství a já přemýšlela, co budu dělat. Pak jsem si uvědomila, že tam nejsem sama a uklidnila se. Je tu se mnou i v této chvíli přece Ježíš, který má vše pevně ve svých rukou a začala se modlit. Mladý muž chvíli poseděl (já neměla odvahu si ho ani prohlížet), sundal si kšiltovku a po chvíli odešel. Děkovala jsem Bohu, že ho do kostela zavedl a přála mu pokoj v duši.

V neděli mi po mši svaté pan Kutálek řekl, že se mnou raději počkal, než odejdou, abych se nebála. Poděkovala jsem mu, i když jsem o jeho přítomnosti vůbec nevěděla.

Nemusíme se přece vůbec bát. V bibli je 365krát napsáno – Nebojte se! Přeji všem, které trápí obavy z budoucích chvil, aby dokázali vše nechat před svatostánkem a lépe vnímali modlitbu, kterou se kněz modlí po Otčenáši při mši svaté:

Vysvobod' nás ode všeho zlého, Pane, a dej našim dnům svůj mír. Smiluj se nad námi a pomoz nám, ať se nikdy nedostaneme do područí hříchu a žijeme v bezpečí před každým zmatkem...

Růžena Ševelová

5 MINUT TICHA PŘED ZAHÁJENÍM MŠE SVATÉ

Při velikonočním úklidu mi přišla pod ruce kniha – *Cestička k Bohu*, kterou můj syn dostal k prvnímu svatému přijímání (vydaná v roce 1992).

Otevřela se mi na stránce, kde se radí, jak mluvit v tichu před svatostánkem při příchodu do kostela. Chtěla bych se s Vámi o to podělit.

Dají se použít v 5 minutách, těch před mší svatou. Nejlépe vlastními slovy nebo nevíš-li však co povědět, pomůže ti tato modlitba:

*Pane Ježíši, přicházím k tobě,
abych ti poděkoval, že mě máš tolik rád.*

*Ty jsi můj Bůh.
Všechno dobré mám od tebe.*

*A já jsem ti tak málo vděčný.
Odpusť mi, Pane, a pomáhej mi.*

*Požehnej mým rodičům
a všem, kteří mě mají rádi.
Žehnej i těm, kteří mi ublížili.*

Rozhlédni se, Pane, po celé naší vesnici.

*Ty nás všechny znáš.
Ty víš, co každý právě teď dělá,
vidíš každému až hluboko do duše.*

Někdy je ti jistě z toho pohledu smutno.

*Prosím tě, Pane Ježíši, nehněvej se na nás!
Pomáhej všem najít cestu k tobě:*

*Hříšným dej milost, aby se obrátili,
vlažné probud' k větší horlivosti,
dobrým pomoz, aby vytrvali.*

*Unavené posiluj v těžké práci,
smutné potěš, ulehči nemocným,
umírajícím dopřej, aby se s tebou smířili.
Zemřelým dej odpočinutí věčné.*

*A v mém srdci rozžehni plamének lásky
ke všem kolem mne.*

Růžena Ševelová

RÁDIO PROGLAS, ÚVODNÍ SLOVO ZE ZPRAVODAJE

Milí přátelé,

zasíláme Vám letní Zpravodaj Radia Proglas č. 68, kde se dočtete také o výhledech díla do budoucna, financích, příjmech, výdajích. Stejně jako starší čísla je k dispozici i na webu.

Potýkáme se stále s rostoucími náklady v důsledku inflace a drahých energií. Děláme vše proto, abychom Vám i tak mohli nabízet kvalitní obsah.

Jsme vděční za všechny příznivce a ceníme si každého, kdo nám pomáhá spoluvytvářet vysílání, ať už ohlasem na náš program, modlitbou, finanční podporou, nebo propagací Proglasu ve svém okolí.

Vy, kteří máte rádi audioknihy, navštivte Slyš.to, kde můžete vybírat ze zajímavých titulů a nákupem zároveň přispět na provoz Proglasu.

Dobré dny za celý Proglas přeje

Mons. Martin Holík

V pokladničce radia Proglas se nasbírala za poslední 3 měsíce částka 458Kč. Peníze byly odeslány na účet rádia. Za podporu srdečně děkujeme.

Pokud by měl někdo zájem o tištěnou verzi Zpravodaje Radia Proglas, přihlaste se u paní Zdenky Černochové. Zajistím Vám výtisk. Z důvodu šetření jsou v dnešní době preferované zprávy elektronickou podobou.

Zdenka Černochová

DEN SBORU SVATÉHO HUBERTA NA HÁJOVNĚ KOLIBISKA

Dne 11. května 2023 jsme zpívali na mimořádné akci, otevření myslivecké hájovny v Národním muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm v nově budované části Kolibiska. Hájovna byla přemístěna a zrekonstruována, přenesena z Valašské Bystřice do Rožnova pod Radhoštěm. Jelikož akce probíhala v dopoledních hodinách, což byla pro pracující zpěváky možnost zúčastnit se a zpívat, minimální. Nicméně, pro ostatní členy sboru to byla velká výzva i odpovědnost. I přes různé nesnáze, jsme se akce zúčastnili a

dnes, s odstupem času, nelitujeme. Poznali jsme nové prostředí přírody pro nás blízké, počasí ve stanovený den bylo krásné, atmosféra úžasná. V programu proběhlo přivítání hostů i všech přítomných. Z hostů se této akce zúčastnila i vnučka pana hajného, která ve Valašské Bystřici žila několik let. Byl to pro ni velký osobní zážitek, dožít se tak velké události a zavzpomínat na mladá léta. V programu vystupovali různí hosté a pan ředitel muzea Jindřich Ondruš přiblížil celou historii putování, přestavby a znovuzrození hájovny. Po příjezdu do Valašského muzea v přírodě, si nás převzal odpovědný pracovník a doprovodil nás cestičkou přes Valašskou dědinu až na Kolibiska. Někteří jsme měli i štěstí, vyvézt se párem opentlených koní na bryčce až nahoru k místu pořádání akce. Jaké bylo milé překvapení pro starší členky sboru, že se po padesáti letech, setkaly ve valašské usedlosti Čajanů se spolužačkou, která i přes svůj vyšší věk je vitální a vypomáhá při prohlídkách v kroji ve valašské chalupě. Radost ze setkání bylo překrásné a srdečné. V dřevěné chalupě jsme měli zázemí odložit si nepotřebné věci, vzít si partesy a spěchat k hájovně, kde proběhla přípravná zkouška sboru a trubačů z OMS Přerov. Zároveň jsme měli i možnost si hájovnu prohlédnout. Následně jsme již čekali na slavnostní průvod návštěvníků i hostů, který přišel z dřevěné dědiny i s dechovou hudbou. Následovalo přivítání hostů, zpěvy ze slavnostního vítání Mysliveckého desatera, fanfáry trubačů apod. Slavnostní pásku s logem muzea prostříhli hosté zlatými nůžkami a přítomný biskup Antonín Basler z Olomouce hájovnu slavnostně požehnal. Sbor zazpíval k požehnání modlitbu Arie Bon Repos od neznámého autora, která je hluboká svými slovy i přímluvami. Zážitek to byl velmi příjemný a překrásný. Po slavnostním otevření hájovny, následoval krátký koncert sboru Svatého Huberta a trubačů. V doprovodném programu si mohli návštěvníci prohlédnout obrazy s mysliveckou tematikou malířky Hany Křenkové, zakoupit si knihy, zasoutěžit ve znalostech z myslivosti, prohlédnout si vycpaniny zvířat a v neposlední řadě se i občerstvit. Prožili jsme významný historický den, děkujeme Pánu Bohu za významnou událost, krásné společenství i počasí. Děkujeme za to, že jsme zde mohli být, zpívat k oslavě Boží v kráse přírody a stvoření.

Zdenka Černochová

V ROŽNOVSKÉM MUZEU OTEVŘELI HÁJOVNU

Hájovna ve Valašském muzeu v Rožnově se ve čtvrtek 11. května poprvé otevřela veřejnosti. Dřevěná budova je prvním zpřístupněným objektem ve vznikajícím areálu Kolibiska. Hájovna z 50. – 60 let 20. století stála ve Valašské Bystřici. Vědecká rekonstrukce hájovny trvala necelé dva roky a vyžádala si finanční investici ve výši 12,3 milionu korun. Ta byla financována z rozpočtu Národního muzea v přírodě. Návštěvníci si budou moci prohlédnout byt hajného a kancelář revírníka. Zdi a stropy interiérů zdobí ručně nahozená hliněná omítka. Na výzdobu stěn byly použity dobové válečky, šablony a barvy míchané z kaolínu. V objektu jsou osazena původní kamna kachlová i litinová. K vybavení expozice se podařilo shromáždit unikátní exponáty, například trezor připomínající dobu, kdy pro výplaty do hájovny chodili lesní dělníci z širokého okolí, dobové knihy, koberce. Starobylý nástěnný telefon s klikou ukazuje, že kancelář byla centrem celého polesí. V chodbě stojí motorka JAWA 250 – kývačka. Expozici doplňuje komplex s kůlnou doplněný o náradí a pásovou pilu.

Slavnostního otevření se zúčastnili představitelé veřejného života, ale také Sbor svatého Huberta s Přerovskými trubači. Společně zazpívali a zatroubili skladby z mysliveckého desatera, z Hubertské mše svaté B – dur, Hranické polní mše a další skladby. V průběhu doprovodného programu si návštěvníci mohli prohlédnout interiér hájovny. Pomyslnou třešničkou na tomto slavnostním otevření bylo žehnání z rekonstruované hájovny. O toto se postaral jeden ze vzácných hostů, kancléř olomoucké arcidiecéze Antonín Basler z Olomouce.

Návštěvníci Valašské dědiny si mohli po celý den prohlížet nově přestavěnou hájovnu a také další historické stavby. Slavnostní otevření se díky krásnému počasí vydařilo.

I. Skýpalová

VYHODNOCENÍ CELOROČNÍ HRY PÁN JEŽÍŠ – DOBRÝ PASTÝŘ

Celý školní rok byla v našem kostele nástěnka, na které měly děti připíchnuté své papírové ovečky. Za účast na mši svaté nebo jakékoliv pobožnosti si mohly vybarvit políčko na ovečce.

Rok utekl jako voda a přišel čas políčka spočítat a děti za jejich snahu odměnit malým dárkem.

Hry se zúčastnilo 29 dětí a celkem bylo možné vybarvit si 122 políček. Vyhodnotili jsme prvních pět míst:

1. **místo: Jonáš Kutálek 87 políček**
2. **místo: Elenka Zavičáková 86 políček**
3. **místo: Klárka Kundrátová 83 políček**
4. **místo: Jindřich Kutálek 78 políček**
5. **místo: Julie Lorenzová 76 políček**

Ostatní děti měly sice menší počet vybarvených políček, ale snažily se navštěvovat Pána Ježíše v kostele také. Jak to bývá, ne každý je vždy zdravý, některé děti občas vybarvily omylem políčko na jiné ovečce než své nebo na to zapoměly a taky ne každý má možnost dostat se do kostela na každou mši svatou. Proto dostanou odměnu všechny děti, které se hry zúčastnily. Nicméně aby to bylo spravedlivé, tak prvních pět dětí s největším počtem políček dostane speciální odměnu navíc. Věřím, že se jim bude líbit.

Odměny se budou předávat na farním dnu. Děti, které se nemůžou farního dne účastnit, ať se pro odměnu dostaví do sakristie.

Pán Ježíš má určitě radost ze všech dětí, které za Ním přijdou a to bez ohledu na počet vybarvených políček. ☺

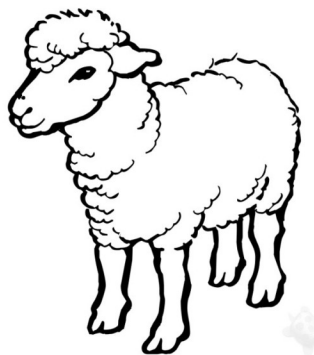
Tato hra neměla motivovat děti chodit do kostela kvůli odměně, ale měla být takovým hravým prostředkem, aby děti získaly dobrý návyk navštěvovat Pána Ježíše v kostele co nejčastěji. Sami víme, že Pán si naše srdce pomalu mění tak jak potřebuje, když chodíme pravidelně nejen na mši svatou ale i ke svátostem. A tak bych chtěla na závěr dětem říct, že i když se neumístili podle svých představ nebo neměly v kostele ovečku, ať

nezapomenou na to hlavní – mít rádi Pána Ježíše, a to znamená, chtít s Ním často být a snažit se dělat Mu radost.

Klára Kundrátová

Další místa pokračovala takto:

- Magda Geserichová 73 políček
- Kačka Kundrátová 71
- Adélka Kundrátová 68
- Tereška Kundrátová 65
- Jáchym Kutálek 65
- Barunka Kundrátová 55
- Lucinka Geserichová 52
- Juditka Kutálková 48
- Dominik Zavičák 45
- Bětuška Kozáková 43
- Dianka Brázdová 28
- Jeremiáš Kutálek 27
- Kačka Blablová 26
- Agátka Brázdová 25
- Anička Stodůlková 24
- Radimek Holešovský 24
- Vojta Kozák 22
- Anetka Marečková 22
- Davídek M. 19
- Honzík Stodůlka 17
- Běďa Stodůlka 17
- Filip Šk. 9
- Matěj Mareček 9
- Dorotka Kuchaříková 3

NOVÍ ČLENOVÉ NAŠÍ SCHOLY

Jistě si mnozí z vás všimli, že v naší schole přibyly nové tváře. Jsou to Tereška a Adélka Kundrátovy z Loučky, Kačka Blablová z Podolí a Janička Holešovská z Loučky. Chtěla bych i takto veřejně holky přivítat. Všechny do naší skupinky krásně zapadly a schola se tak zase omladila. Mám obrovskou radost, když na zkouškách vidím, jak si to při písničce holky užívají.

Jistě nás farnost omluví, když někdy něco nebude ladit, jak to v začátcích bývá, ale všechny holky jsou šikovné, jsme rádi, že se zapojují a postupem času se s námi i seznívají, tak jak tomu bylo i u všech současných členů. Když nastoupí další generace je vždy třeba se jí z velké části přizpůsobit, zároveň ji učit, věnovat se jí, přijmout do kamarádského společenství, předávat zkušenosti a to, co my sami už umíme. Ono při čistém zapívání složitější písně, není nadto mít radost, že se to povedlo a posunuli jsme se tak dále. A to platí i při rozvíjení vztahů, které je v každém společenství potřeba.

Zuzana Zavičáková

SCHŮZKA PŘÍZNIVCŮ NOVÉ FARY

V neděli 4. června po mši svaté proběhla v našem kostele schůzka členů KPF a všech těch, kteří mají zájem o novou faru. Schůzka tedy nebyla určena jen pro členy KPF a neinicioval ji otec Jan, ale několik mladých rodin z naší farnosti. Chtěla bych touto cestou předat našim čtenářům hlavní myšlenky a informace, které na schůzce byly sděleny.

Jedním z hlavních impulsů, proč udělat takovouto schůzku, bylo, abychom zkusili více zaktivizovat farníky. Je potřeba si uvědomit, že bychom se o novou faru měli snažit i my, ne jen otec Jan a potažmo farní rada. Pokud má fara sloužit všem, měli by se tím pádem všichni zapojit. A zapojit se může vskutku každý, jsou totiž různé způsoby, jak pomáhat, a není to jen o penězích.

Modlitba

Vyzýváme všechny farníky, aby modlitby za novou faru zařadili do svých pravidelných modliteb. Víme, že zde jsou i různá modlitební společenství (modlitby matek, živý růženec). I Vás porosíme o totéž. Modlitba je základ, aby se dílo dařilo.

Peníze

Vy, kteří jste ještě nezačali přispívat, zkuste, prosím, tuto možnost zvážit. A nemusí se jednat o horentní sumy, stačí těch symbolických 100 Kč měsíčně. A samozřejmě, vždy jsou lepší pravidelné příspěvky prostřednictvím KPF. Je to jistota pravidelného příjmu. Přispívat lze i mimo KPF, to je jasné. Pan Bůh zaplatí, ať už zvolíte jakoukoliv variantu.

Šířit myšlenku

Nebojte se otevírat téma nové fary s vašimi známými, přáteli, sousedy. Třeba to zaujme i tzv. „nekostelové“ lidi a zapojí se, budou chtít přispět.

Oslovování firem

Pokud byste věděli o nějaké firmě, která by byla otevřená možnosti přispět, obraťte se na o. Jana, který vám poskytne další informace. Může zájemcům ukázat projekt, sepsat smlouvu o daru atd.

Fondy/Dotace

Ve veřejném i soukromém sektoru je možné natrefit na různé formy podpory, kde bychom mohli o dotaci požádat. Pokud byste měli nějaký tip na možnost takové podpory, obraťte se na o. Jana.

Děkuji Vám všem, kteří už cokoliv z výše uvedeného děláte, ať už veřejně nebo skrytě, jistě na Vás čeká odměna. A s radostí jsem si vyslechla, že na účtu máme už 2 miliony korun. Věřím, že to půjde. Tak zkuste věřit také ☺

Vladimíra Kozáková

ANKETA PRO ČLENY FARNÍ RADY

Milí čtenáři,

naše současná farní rada má za sebou již téměř tři roky svého působení. Mají už kus času a práce v radě za sebou a můžeme je tedy požádat o malou bilanci, jak své působení ve farní radě hodnotí a jak vůbec vnímají naši farnost. Věříme, že i Vás jejich názor a odpovědi na naše všetečné otázky zajímají.

- 1. Jak hodnotíte dosavadní práci farní rady? Co považujete za největší úspěch, neúspěch?**
- 2. Co se Vám ve farnosti líbí? Kde vidíte prostor ke zlepšení / co byste v naší farnosti rád/a změnil/a?**
- 3. Dostáváte podněty od farníků z vašeho okolí?**
- 4. Jak hodnotíte Vaše členství a působení ve FR?**
- 5. Jak moc je pro Vás působení ve FR časově náročné?**

PAVLA LORENZOVÁ

1. Myslím si, že farní rada dokázala uspořádat několik krásných akcí. Všichni se snažíme podle svých možností při různých akcích pomoci, možná se někdy něco nepovedlo, ale toto hodnocení už nechám na jiných.
2. Moc se mi líbí aktivity, které maminky pořádají během roku pro děti. Já mám už děti trochu odrostlé a myslím, že by je to v dětství zaujalo a mě by pomohlo udržet jejich zájem o bohoslužbu a jim vytvořit si pozitivní vztah k návštěvě kostela.
3. Ne, nedostávám.
4. Myslím si, že se mezi farníky najde jistě vhodnější člen farní rady. Dost často jsem schůzky farní rady nestíhala. Jsem ochotná při akcích i nadále podat pomocnou ruku, ale to mohu, i když nebudu členem farní rady. Myslím si, že ve farnosti jsou farníci, kteří za rok dokázali víc práce než já, jako člen farní rady.
5. Je těžké najít termín schůzky, který by vyhovoval všem členům rady, a ne vždy se mi podařilo na schůzku dorazit.

TEREZA VÁLKOVÁ

1. Už jen to, že farní rada existuje a je usnášeníschopná (většinou), je velký úspěch a malý zázrak. V dnešní době, kdy jsou všichni enormně vytíženi, zaměstnání, na cestách nebo s rodinou je jakákoliv dobrovolná aktivita a ještě koordinace lidí s různými zaměstnáními, časovými dispozicemi a názory spíše raritou. Takže za úspěch osobně považuji už jen to, že jsme schopni se pravidelně scházet a vždy se dohodnout na tom, co je potřeba.

2. Líbí se mi, že jsme malá farnost. Ano, jistě, je to otázka názoru, ale to, že se většina lidí z kostela zná (aspoň od vidění), mi připadá velice milé a osobní, na rozdíl od velkých měst, kde samozřejmě polovinu lidí vidíte na mši poprvé a naposled v životě. Na druhou stranu to sebou nese i jisté těžkosti. To, že se lidé znají, často může i negativně ovlivnit vztahy uvnitř farnosti. Je zde větší prostor pro sdílení různých předsudků, živná půda pro hodnocení a možná i posuzování. Jsou to dvě strany jedné mince, ale doufám, že klady převažují a se zápory se jistě naučíme pracovat.

3. Já bohužel nikoliv. Jsem takový detašovaný člen FR, prakticky cizinec. Na Lázech, kde žiju, se mnoho spolufarníků nevyskytuje, takže se vlastně většinou omezují na komunikaci ohledně koncertů nebo kulturních akcí v naší farnosti, které mám občas tak trochu na starosti.

4. Tak to by asi museli ohodnotit spíš ostatní členové a pan farář. Občas hlasujeme například o technických věcech, kterým dobře nerozumím, a proto jsem velmi ráda za názor odborníka, který otec Ján vždy zprostředkuje, a kterým se tak je možné řídit. Sama přispívám obvykle v oblasti, která je mi bližší, tedy různé kulturní akce, případně propagace. Nicméně své členství v radě vnímám jako velkou zodpovědnost a mohu-li aspoň ve velmi omezené míře přispět k chodu farnosti, jsem za to velmi vděčná.

5. Samotná jednání nejsou časově náročná vůbec. Jediný problém nastává, když setkání FR koliduje s mými pracovními povinnostmi, které nemohu ovlivnit. Taková situace bohužel občas nastane. Kromě práce ale není problém vyšetřit jednou za čas hodinku na schůzku. Časově náročnější je pak jen plnění a zabezpečování různých aktivit a úkolů. To k funkci ale patří. Samozřejmě je potom souběh všech aktivit – pracovních i těch pro farnost – v jednu dobu. Bez toho by to prostě nebylo žádné dobrodruží.

TEREZA KRUTÍLKOVÁ

Začátkem března letošního roku mě oslovil otec Jan, zda bych neměla čas a chuť stát se členem farní rady, a to za Libora Muschalka . Docela dlouho jsem se tomu bránila, ale poté jsem si řekla, pokud to tak má být, tak tomu nezabráním a nakonec to tak i je.

Dříve jsem o práci farní rady moc nepřemýšlela – vždycky všechno nějak dopadne. Dnes ale už vím, že samo nic nedopadne, že za vším co se v naší farnosti děje a hlavně jak se to děje, stojí spousta ochotných, obětavých a vstřícných lidí, kteří vědí, co dělají, aby všechno klapalo. A zato všem upřímné díky.

Už dlouho se mluví o stavbě nové fary. Největší úspěch je už to, že jsme s tímto projektem spojeni a sjednoceni. Neúspěch ale také souvisí s tím, že se stále najdou lidé, kterým je nová fara jedno nebo hůře, kteří s novou farou nesouhlasí.

Na naší farnosti se mi líbí právě ta soudržnost. Prostor ke zlepšení bývá vždycky a vždycky je co zlepšovat. Konkrétně bych to nechala na farnících a jejich podnětech a hodnocení.

Jelikož jsem členem farní rady velice krátce, nedokážu zhodnotit své působení. Spíše se jen tak rozkouvávám a snažím se zapojit již do rozjetých aktivit. S tím souvisí i časová náročnost, čekala jsem to horší, ale jak už jsem řekla, jsem na začátku.

PAVEL GESERICH

1. Za největší úspěch farní rady považuju realizaci Farního odpoledne. Ohledně této akce jsem se setkal se spoustou kladných ohlasů ze stran všech generací. Na ples se obvykle nedostavily rodiny s malými dětmi, netančící farníci, senioři... Kdežto na Farní odpoledne se mohli vypravit úplně všichni. Ve farnosti se mi líbí velké zastoupení mladých rodin. V dětech je budoucnost naší farnosti, proto mne nesmírně těší mnohdy velká účast na dětských mších i klasických nedělních bohoslužbách.

2. Naopak mne velmi znepokojují zaseté koleje, které jsou vymáhány některými starousedlíky. Leč sám sebe hodnotím spíše jako konzervativce (opak liberála), mám rád, když se ve farnosti některé věci občas inovují, aktualizují či zlepšují. To je mnohdy ale znesnadňováno lidmi, kteří razí

heslo „vždycky to tak bylo, tak to tak vždycky bude“, což mne velice rmoutí.

3. Ano, dostávám a jsem rád, že mohu být jakýmsi styčným bodem mezi farníky a farní radou. Na druhou stranu se mi občas stává, že kromě podnětu dostanu i konkrétní postup řešení, přičemž dotyčný tvrdí, že ten jeho postup je jediný správný, a že ho musím za každou cenu prosadit. Na tomto místě bych rád připomněl, že stěžejní záležitosti by měly být rozhodnuty za základě dohody mezi všemi členy farní rady.

4. Je to jak v politice, některé věci se povedly, jiné nikoli. Jsem rád, že mohu naslouchat farníkům, přemýšlet nad jejich názory a následně na jejich základě se přiklánět k rozhodování během zasedání farní rady.

5. Pravdou je, že je mnohem více časově náročnější než jsem předpokládal. Občasným zasedáním farní rady to totiž nekončí. Je celá řada dalších aktivit, kde se předpokládá účast radních. Počínaje sečením farní zahrady, přes realizaci například Farního odpoledne a konče nespočtem dalších menších aktivit.

RŮŽENA ŠEVELOVÁ

1. Myslím, že všichni členové farní rady pracují podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Vždy najdeme kompromis mezi různými návrhy na řešení.

Ve věcech víry se nedá mluvit o úspěších a neúspěších. Ale podpora výstavby nové fary je určitě úspěch. Konečně můžeme něco udělat pro naše děti a vnuky.

2. Zažité zvyklosti se těžko mění. Vzhledem k tomu, že mám stále velké vazby na svou rodnou farnost, mě některé situace stále překvapují. Jako v každé komunitě je problém malá komunikace mezi různými skupinami. Proto si slibuji, že s postavením nové fary bude více příležitostí k setkávání a tím i k předávání informací.

3. Popravdě - já moc ne.

4. To asi musí posoudit jiní. Přijala jsem nabídku na vstup do farní rady s přáním, abych mohla podávat svědectví o víře mezi dětmi a pracovníky ve škole.

5. Když chcete sloužit a pomáhat, nedíváte se na čas. Členství ve farní radě není časově náročné.

JARMILA ČAJANOVÁ

1. Ve farní radě se snažíme řešit aktuální situace, jak duchovního, tak materiálního rázu. Někdy to není lehké. Jak jistě všichni víte, momentálně se řeší finanční situace kolem nové fary. A do toho nám „vpadne“ havarijný stav střechy na kostele a její nevyhnutelná oprava. Pro malou farnost, jakou jsme, je to docela těžký úkol. Ve farní radě je většina žen, tak si dokážete představit, jakou máme radost z těchto oprav. O to více jsme rády za mužské zastoupení a jejich názory.

2. Jsem ráda, že se na spoustě věcí dokážeme dohodnout. Ale na druhou stranu, i v tak malé farnosti jsou rozkoly a mezi křesťany napjaté vztahy. A to bych byla ráda, kdyby se změnilo. Více pokory a ohleduplnosti :-)

3. Ano a snažím se je tlumočit na farní radě.

4. Je těžké hodnotit sám sebe, to musí být vidět z našeho konání. Náš Pán dal každému nějakou hřivnu, kterou bychom měli rozvíjet a plně ji využívat ve prospěch ostatních. To, že jsem ve farní radě, беру jako jeho vůli a snažím se ji naplňovat.

5. Samozřejmě, že každá funkce je časově náročná, pokud ji chcete vykonávat poctivě. Někdy by člověk rád šel jen tak, s davem :-)), ale kdyby si to tak řekl každý, tak nebudeme „živá farnost“. Mě mrzí, že každý má tu možnost a šanci zapojit se do chodu farnosti a spousta z nás ji odmítne, a spousta z nás jen mluví...

VERONIKA STODŮLKOVÁ

1. Myslím si, že FR pracuje v rámci svých možností obstojně a věci ve farnosti fungují. Nemusí se stále vymýšlet něco novátorského, dělat plno změn a snažit se za každou cenu věci měnit. Za úspěch bych viděla Farní odpoledne a neúspěch mě žádný nenapadá.

2. Jsem nadšená, jak jsme živá a velká farnost. Kolik mladých rodin tady máme, kolik dětí je v kostele. Že starší generace se na nás dívá s úsměvem, s pochopením a nikdy jsem neslyšela nějaké nadávky, nesetkala jsem se se škaredými pohledy (a kolikrát se ty naše děti vztekají, křičí, dělají

neplechu). Myslím si, že je stále co zlepšovat, co posouvat k dokonalosti. Napadá mě uspořádat nějakou přednášku nebo koncert, jen mám strach, aby tam někdo přišel. Protože jsem si všimla, že lidé mají o takové akce malý zájem. Třeba na koncertě při Noci kostelů nás bylo do dvaceti posluchačů. Stejný počet jako zpěváků. Což mi přišlo hrozně líto.

3. Zatím jsem žádné nezaznamenala. Ale byla bych za ně moc ráda. Konstruktivní připomínky, jak věci udělat lépe, co zlepšit. Protože kritizovat je jednoduché, žádný člověk se nikdy nezavděčí všem, ale udělat to tak, aby co nejvíce lidí bylo spokojených a nacházet ty dobré kompromisy. Pokud by kdokoli k mé činnosti ve farnosti cokoli měl, nebojte se za mnou přijít! Ráda si vyslechnu podněty a společně uděláme víc!

4. Musím říct, že je to velká zodpovědnost. Dřív jsem ve farnosti pouze vypomáhala, nyní je to na mě, abych byla spoluvůrcem. Středeční mše pro děti, dětská křížová cesta, dětské májové pobožnosti, jsem ráda, že se tyto akce ujaly a že se účastní tolik dětí. Jsem šťastná, jaký úspěch měla akce Farní odpoledne. Kolik přišlo lidí, jaký byl krásný program, kolik lidí se zapojilo do organizace, viděla jsem velkou sounáležitost. A o tom to je - spojovat lidi a nacházet jednotnou řeč.

5. Schůzky FR byly pro mě obtížné, když děti byly menší, a bylo potřeba je nachystat na hlídání, taky ze začátku dojíždění (bydlela jsem v Zašové). Nyní jsou děti větší a bydlíme v Podolí, tak je to ve větší pohodě a bez presu a stresu. Jelikož mám na starosti děti ve farnosti, tak to spolkne poměrně dost času. Třeba nedávná Noc kostelů – vy máte tajenku vyřešenou za pár minut, mě to dalo tři dny přemýšlení, jaké otázky zvolit, jaké bude řešení, aby to bylo jednoduché, ale zároveň aby děti u vyplňování přemýšlely.

ZUZANA ZAVIČÁKOVÁ

1. Na to, jaká je dnes obtížná doba, se farní rada snaží. Jistě, že některé podněty, které rozjedeme, přichází zvenčí, ale o tom to všechno má být - o spolupráci. Práce ve farnosti nemá být jen o práci farní rady, a aby ona všechno zařídila, ale o tom, že se snaží všichni přiložit ruku k dílu. O tom svědčí i to, že například kostel je uklizený, přestože snad jediná věc, kterou

rada v tomto ohledu řešila, byl vysavač - přesto je v kostele uklizeno. Prostě to funguje i bez farní rady.

Pokud se mám zaměřit na konkrétní věci, tak za úspěch lze považovat například letos uskutečněné Farní odpoledne. S kým jsem se na toto téma bavila, hodnotil tuto akci jako vydařenou a jak řekla jedna z účastnic: „objevili jste díru do světa“.

Pak jsou to pravidelné dětské mše a letos nově Triduum matek. Úspěchem na tom je, že to jsou jak akce duchovní, tak i kulturní. Nevím, jestli bych úplně zdůrazňovala neúspěchy. To si každý člen musí říct sám ve svém svědomí, zda se snaží přiložit ruku k dílu a co se případně úplně nevydařilo. Ono totiž být ve farní radě není jen o rozhodování, ale i o tom ve farnosti pomáhat.

2. Na naší farnosti se mi líbí, že je živá. Živá neznamená, že se musí dělat všechny akce, co existují, ale že se něco děje i nad rámec běžné liturgie. To dokazují výše zmíněné akce. Nejsou to jen ty jednorochní jako farní den, farní odpoledne, ale právě i ty opakující se jako adorace, Triduum matek, dětské mše, střídání lektorů (což je málokde), křížové cesty zaměřené na konkrétní skupiny atd.

Zlepšovat se dá vždy, ostatně na tom má být založen i život křesťana - snažit se zlepšovat.

Taková moje vize a přání do budoucna jakožto matky tří malých dětí, by bylo založení například křesťanského skautu nebo podobné aktivity. Místo, kde by se děti z naší farnosti potkávaly i mimo mše svaté, navazovaly společné vztahy a přátelství, které mohou do budoucna udělat spoustu dobrého. Protože naše děti jsou budoucnost církve. Ale všichni víme, že dělat něco a dělat to pravidelně není nic lehkého. Sama vím, jak je někdy složité se každý týden věnovat schole (a to platilo i za mého svobodného stavu bez rodiny). To není jen o tom přijít, zazpívat si a odejít. Ale nachystat se, promyslet vše vzhledem k aktuálnímu složení lidí, při rozličných názorech věci diplomaticky řešit, a taky něco předat těm mladším. V dnešní době je vše o to složitější, že 100 lidí = 100 názorů. Ale pořád věřím, že se najde stejný nadšenec jako já do scholy, který snad s odvahou do toho půjde. Doufám, že se mi podaří minimálně jednoho človíčka, který má na to kompetence, až přijde ten správný čas, do toho

motivovat jít a ten by mohl motivovat i další. A když se budeme modlit, tak snad se najdou i další, kteří by také přispěli svým dílem. A čím víc lidí se do takové práce zapojí, tím to jde všechno lépe.

3. Dostávám. Nejvíce jsou to asi zpětné vazby na to, co se děje, řeší nebo po uskutečněné akci.

Pak jsou to podněty na pastorační aktivity, které vytváříme v naší podolské skupince Modliteb matek. Za to maminkám moc děkuji, protože pastorece je hlavní náplní ve farní radě (v mém případě jako člena pastorační rady) a jejich zájem pomáhá tyto aktivity uskutečňovat. Zároveň chci povzbudit i další farníky, a to nejen maminky, pokud máte jakékoliv pastorační nápady, tak se nebojte a obraťte na kteréhokoliv člena FR. Všechno je o komunikaci.

4. Pro mě je členství ve farní radě důležité. Jsem tam zástupce za liturgickou hudbu (scholu a varhany), a to je pro určité domluvy nezbytné. Co se týče nehudebních věcí, tak se snažím zapojovat v rámci svých možností.

5. Farní rady jsou co tři měsíce a to na 1-2 hodiny, podle toho, co je třeba řešit. To zas tolik času nezabere. Ostatní aktivity něco malinko taky zaberou, ale pro farnost to člověk dělá rád. Všichni jsme šli do farní rady s tím, že to bude stát nějaký čas. U mě osobně v porovnání s každotýdenním hraním na varhany, občasným zastupováním varhaníka v neděli a působením ve schole je tento čas poměrově opravdu malý a hlavně mě to naplňuje a zpestřuje rodičovský čas, který je jinak věnován dětem. Navíc mám hodného manžela, a taky maminku, kteří tyto farní aktivity chápou, sami jsou ve farnosti činní a proto, když je třeba, pomáhají děti hlídat.

LIBOR KUTÁLEK

1. Dosavadní práci farní rady hodnotím tak, že se snažíme pravidelně setkávat a řešit především pastoreci v naší farnosti. Každý máme různý názor, ale vždy se nějak domluvíme ku prospěchu věci. Naší slabou stránkou je určitě komunikace, naopak úspěchem je každá akce, která je ke slávě Boží. Jako nejlepší akce považuji Benefiční koncert pro kostel Dobrého pastýře, který se koná pravidelně na podzim již několik let, kdy se zapojí schola, Sbor Sv. Huberta a hosté. Poté byla velice povedená akce

Farní odpoledne konaná v neděli odpoledne v Kunovicích Na Rozcestí. Jsem rád, že se povedlo také hlídání Božího hrobu o Velikonocích, kdy se farníci střídali co půl hodinu a kostel byl otevřený po celou noc. To bylo pro mne a také mé děti silný duchovní zážitek. Jako velký neúspěch hodnotím letošní noc kostelů, kdy byl nachystán pěkný program, kde došla jen hrstka lidí. Škoda, třeba příští rok to bude o něco lepší.

2. Líbí se mi, že do kostela začalo chodit více mladých rodin s dětmi, beru to jako výzvu, a také jako prostor pro vznik nějakých skupinek, společenství atd. Važme si těchto velice mladých křesťanů, kteří se v kostele tu a tam nudí, potřebují pozornost a sem tam vyruší ostatní farníky. Pokud je slyšet křik v lavicích, tak pro mě je to znamení, že farnost je živá a máme vedle sebe naše nástupce a pokračovatele živé víry. Jsem rád, že je kolem oltáře plno mladých ministrantů, ve schole konečně slyším nové mladé hlásky nadějných zpěvaček a zpěváků, v kostele vidím nové tváře a lidi, kteří do kostela dříve nechodili... To je určitě velice pozitivní. Po „covidových letech“ sám vidím, jak je potřeba se scházet ve společenství a je škoda, že mladé rodiny z farnosti se schází různě po děkanátu a ne tady u nás v Loučce, případně po rodinách, jak je to běžné. Aktuálně cítím nedostatečnou jednotu mezi mladými rodinami.

Pozitivní je, že letos opět přišlo několik dětí k prvnímu svatému přijímání, ale po několika měsících ty děti do kostela už nechodí, a to je škoda. Je zde určitě prostor pro zlepšení, aby se ty děti udržely a pokračovaly v tom, že přijaly živého Krista i nadále. V jiných farnostech je úplně běžné, že se na tuto svátost připravují celý rok a u nás je to takový rychlokurz, který trvá cca 3 měsíce. O svátosti Biřmování jsem také dlouho neslyšel, naposledy to snad bylo, kdy jsem byl já sám biřmovaný, a to je už docela dlouho.

3. Ano, dostáváme a snažím se je řešit na farní radě i mimo ni.

4. Já to hodnotím jako novou zkušenost a také srážku s realitou, jak to uvnitř farnosti funguje, a jak je vše prozatím nastaveno. Už jsem několikrát zvažoval, že budu rezignovat na funkci, protože mě určité věci osobně štvou a chtěl bych je dělat jinak, ale na druhou stranu jsem si zase řekl, že když jsem dostal důvěru od tolika lidí, tak že to nevzdám 😊.

5. Ani moc ne, oficiální schůzky jsou co cca dva měsíce ve středu po mši cca na 1-2 hodiny, takže to oficiálně náročné moc není. Máme skupinku na Whatsapu, kde si případně píšeme co je potřeba zařídit a udělat.

***** AKTUÁLNÍ INFORMACE *****

POZVÁNKA

na mši svatou k svátku sv. Anny

V sobotu 29.07. 2023 v 18:00 hod.
u kapličky Sv. Anny v Kunovicích

Mši svatou bude doprovázet
Dechová hudba z Kelče a Sbor sv. Huberta.

Po mši svaté bude připraveno malé
občerstvení na sokolském hřišti.

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře – červen 2023/2. číslo (Ovečky_2023_2)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Máte-li zájem o pravidelné zasílání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Vladimíra Kozáková, Zdenka Černochová, Karolína Kutálková

Korektura: Mgr. Edita Šenkyříková

Tisk: Obecní úřad Loučka

Příspěvky vytvořili a poskytli: o. Jan Rimbala, Klára Kundrátová, Ivana Skýpalová, Veronika Stodůlková, Zdenka Černochová, Zuzana Zavičáková, Jarmila Čajanová, Tereza Krutílková, Pavla Lorenzová, Pavel Geserich, Tereza Válková, Růžena Ševelová, Alena Holešovská, Tereza Kundrátová, Libor Kutálek, Vladimíra Kozáková

♥ ♥ ♥ www.loucka.farnost.cz ♥ ♥ ♥ farnostloucka@seznam.cz ♥ ♥ ♥